

1. *Funny-heimwee*

‘**W**at is er?’ vraagt Margreet. ‘Je kijkt zo chagrijnig.’

Eva trekt haar schouders op... ‘Ik voel me zo totaal niet blij. Misschien heb ik vakantie-heimwee.’ Ze klimt op het ijzeren hek van de wei.

‘Onzin,’ antwoordt Margreet en ze gaat naast haar zitten.

‘Onze vakantie was top. We hebben op de Boshoeve geholpen, super veel gelachen en...’

‘Mijn pony is ook een beetje depri,’ onderbreekt Eva haar. ‘Funny laat haar hoofd hangen.’

Margreet kijkt naar de pony’s in de wei. Funny, Bruno en Sneeuw staan alle drie half te slapen, ieder met hun hals en hoofd omlaag. Heeft Eva gelijk? Kunnen pony’s depri zijn?

‘Pony’s houden van lekker sappig gras,’ zegt Margreet. ‘De wei is helemaal kaal, er staat zelfs geen paardenbloem meer. Logisch dat ze daar niet vrolijk van worden. Het hooi hebben ze al op, dus dan gaan ze een beetje suf staan te niksen. Ik word ook niet blij van een lege pizzadoos.’ Margreet kijkt Eva lachend aan. ‘Kom op, we hebben nog een weekje vrij voordat school begint. We verzinnen nog wel iets leuks.’

‘Misschien voel ik me verdrietig door het gele gras,’ zegt Eva. ‘Het weiland is net de savanne in Afrika.’

‘Hoezo?’ Margreet kijkt haar vragend aan. ‘Jij hoeft toch geen geel gras te eten?’

‘Gisteren hoorde ik mama en papa praten,’ vertelt Eva. ‘Ze hadden het over de droge zomer. Het is in ik-weet-niet-hoeveel jaren niet zo droog geweest. De boeren kunnen niet hooien omdat het gras niet meer groeit en is verdroogd. De hooiprijs is giga gestegen. De pony’s moeten nu al met hooi worden bijgevoerd, het is pas eind augustus. Ze krijgen dus...’ Eva telt op haar vingers. ‘September

tot en met april hooi, dat is acht maanden lang! Bruno, Sneeuw en Funny eten samen wel een baal per dag. Papa heeft op Marktplaats nog honderdzestig balen voor de winter kunnen kopen voor de dubbele prijs van vorig jaar. En, eh... honderdzestig balen is niet genoeg.' Eva slikt. Ze wil nog iets zeggen maar ook weer niet.

Margreet kijkt opzij. Wat heeft Eva? Ze praat alsof er een ramp op komst is terwijl de zon schijnt en het nog vakantie is. Het gaat niet alleen om die balen... Haar vriendin zit met iets anders in haar maag. Margreet klikt met haar tong. Funny kijkt op en loopt naar het hek. Sneeuw sjokt achter haar aan. Margreet aait Sneeuw over zijn neus en Eva geeft Funny een knuffel.

'Ik kan je niet missen,' zegt Eva zachtjes.

'Waarom zou je Funny moeten missen?' vraagt Margreet.

'Snap dat dan!' valt Eva uit. Tranen prikken in haar ogen. 'Funny is niet meer nodig. Ik ben te groot voor mijn pony. Mijn voeten komen bijna op de grond. Morgen start ik met ponyles op Bruno. Funny staat te niksen in de wei. Mijn pony eet ook hooi. We hebben niet genoeg hooi en nog meer hooi kopen is superduur. Als Funny er niet meer zou zijn, dan hebben de andere pony's wel genoeg te eten. Funny moet weg.'

'Wie zegt dat?' vraagt Margreet verontwaardigd.

'Dat zeg ik toch,' zegt Eva. Ze buigt zich voorover en verbergt haar gezicht in de warrige manen van haar pony.

'Dus je hebt het zelf bedacht,' concludeert Margreet. 'Je hebt zelf bedacht dat Funny moet worden verkocht. Je moet niet dingen bedenken die je niet wilt. Je kunt beter dingen bedenken die je wel wilt. Funny moet absoluut blijven.' Ze slaat haar arm om de schouder van Eva.

'Funny mag niet worden verkocht,' zegt Margreet vol overtuiging. 'Nooit niet! We gaan iets verzinnen, waardoor Funny moet blijven. Een pony is geen fiets die te klein is en die je naar een tweedehandswinkel brengt. En voor die hooibalen is er ook wel een oplossing. Heb je het er al met je ouders over gehad?'

Eva schudt van nee. 'Mama en papa proberen altijd goede keuzes te maken,' zegt ze. 'En als mijn pony weg moet, dan is dat gewoon zo.'

'We hebben in ieder geval een diagnose,' zegt Margreet. 'Zo heet dat als je weet wat er met iemand aan de hand is. Je bent depri omdat je Funny-heimwee hebt.'

Ze kijkt voor zich uit. 'Ik vind het ook rot dat ik niet meer op Mik mag ponyrijden. Ik ben te zwaar.' Margreet knijpt even voor de gein in haar buik. 'Ik ben nou eenmaal een snoepkont. Jij bent te lang en ik ben te zwaar. We hebben een potje krimpvoeder en een potje vermageringsvoeder nodig.'

‘Bij jou is het anders,’ vindt Eva. ‘Mik staat bij Bontje in de wei. Jouw pony moet wel blijven want je mag een pony nooit alleen houden. Mik is als vriendje van Bontje onmisbaar.’ Ze probeert haar tranen weg te slikken.

‘Ik kan niet zonder Funny,’ zegt ze zachtjes met kleine snikjes. Margreet wil haar vriendin zo graag helpen. Haar hersens werken op volle toeren. In de huisartspraktijk van mama komen er de hele dag mensen met problemen. Er borrelt een idee omhoog...

‘De diagnose Funny-heimwee klopt,’ zegt Margreet. ‘Na de diagnose stelt mama altijd een behandeling voor. Ze schrijft bijvoorbeeld een recept uit.’

Eva kijkt haar hoopvol aan. ‘Heb je een medicijn voor me?’

‘Ja, natuurlijk! Funny moet blijven. Ik ga een plan bedenken zodat Funny onmisbaar is, net als Mik.’ Ze geeft Eva een high five. ‘Positief denken,’ adviseert ze. ‘Funny blijft forever.’

‘FBF,’ zegt Eva en ze glimlacht door haar tranen heen.

Margreet kijkt op haar mobiel. ‘Het is al acht uur geweest. Ik ga naar huis. Zie je morgen op ponyles. Leuk,’ zegt ze vrolijk. ‘We gaan allebei op een grote pony lessen. Jij op Bruno en ik op Fjord.’ Margreet springt van het hek. Peer rent naar de meisjes toe. Hij kwispelt als een dolle.

‘Vrolijkerd,’ zegt Margreet en buigt zich voorover om het hondje te aaien.

‘Peer is nooit drepi,’ zegt Eva. ‘Zelfs als hij een middag alleen is en je komt thuis dan springt hij een gat in de lucht.’

Ze loopt met Margreet mee naar haar fiets. ‘Laat je me weten als je een plan hebt?’

‘Komt goed,’ zegt Margreet. ‘Een nachtje slapen kan helpen. Dat zegt mama ook altijd.’ Eva kijkt haar na.

Margreet is kampioen positief denken. Zou ze een oplossing weten?

2. *Verwaarloosde pony*

Eva schrikt wakker. Ze weet dat ze in haar bed ligt, toch is de droom nog bijna echt. Funny was weg, ze zocht haar pony overal. In de tuin, in het schuurtje tussen de hooibalen, in de keuken (raar eigenlijk want een pony hoort niet in huis) en in het bos. Na lang zoeken vond ze haar lieveling. Funny was heel mager, haar manen en staart zaten in de klit. Haar pony hinnikte verdrietig. Arme Funny, haar pony was totaal verwaarloosd. Eva schrok vreselijk, ze vond het zo zielig voor Funny. Ze voelde zich vreselijk naar omdat ze niet beter voor haar pony had gezorgd.

Eva klikt haar mobiel aan, het is twee uur midden in de nacht. Ze draait op haar rug. Het nare gevoel is er nog steeds. De nachtmerrie was zo echt. Nachtmerrie, wat een raar woord. Funny is ook een merrie. Waarom was ze Funny kwijt? Waarom was haar pony verwaarloosd?

‘Het was maar een droom,’ zegt Eva tegen zichzelf. ‘Stop met aan die nare droom denken.’ Het helpt niet, zodra ze haar ogen dichtdoet ziet ze haar pony weer. Niet de vrolijke Funny, maar een zielige, magere, verwaarloosde pony.

Eva voelt een hittegolf door zich heen gaan. Ze houdt het niet meer uit, ze wil weten of de droom echt een droom was. Eva klikt haar bedlampje niet aan, want dan lokt ze de muggen naar binnen. Ze stapt uit bed, loopt op de tast naar het raam en schuift het gordijn opzij. Ze duwt haar raam wijd open en ademt de frisse nachtlucht in. Het is stikdonker buiten, maar hoe langer ze kijkt des te meer ze ziet. De randen van de bomen, het hout van de omheining van de rijbak, het schuurtje en de lichte manen van haar pony. Eva klikt met haar tong. Funny tilt haar hoofd op en hinnikt. De hinnik klinkt niet verdrietig, het is een vrolijke hinnik.

‘Hoi lieverd,’ fluistert Eva. ‘Je bent de liefste pony van de wereld en je blijft altijd bij mij, forever!’

Pff, de droom was nep. Opgelucht duikt Eva haar bed in en valt direct in slaap.

De volgende morgen is Eva al vroeg op. Ze checkt het nieuwe pony-verzorg-en-eten-geef-rooster. Vandaag is Eva de verzorger van de dag.

Carolien, Pieter en Eva doen ieder twee dagen per week. Doordat de week zeven dagen heeft, verschuiven de dagen. Dat is eerlijk, want zodra school start, moet de verzorger van de dag een half uurtje eerder opstaan om alle taken te doen. Mest uit de wei scheppen, pony’s hooi geven en emmers met water vullen. In het weekend maakt dat half uurtje niet uit. Met school wel, dan gaat de wekker toch al zo vroeg.

School... Eva heeft er wel en niet zin in. Wel omdat ze dan al haar vriendinnen weer spreekt. En ook omdat ze Stijn dan weer iedere dag ziet. Ze zitten bij elkaar in de klas.

Eva loopt naar de bijkeuken. Peer stuift op haar af. ‘Heb je lekker geslapen?’ Eva aait het kleine hondje. ‘Ga je mee?’ Ze doet haar instappers aan. Ze wil de pony’s voor het ontbijt verzorgen. Dan kunnen ze rustig hun hooi eten voordat ze worden gezadeld voor de ponyles.

Eva haalt een half baaltje hooi uit de schuur. Zodra ze met het hooi over het hek klimt staan de drie pony’s gulzig om haar heen. ‘Niet zo hebberig, even wachten,’ zegt Eva streng. Funny en Bruno doen direct een stapje achteruit. Sneeuw trekt sneaky een hapje hooi uit haar armen.

‘Smikkelneus,’ moppert Eva. ‘Je lijkt op Pieter. Als er een hap uit de taart is of een stukje pizza ontbreekt dan loopt er een kruimel-spoor naar mijn broertje.’

Ze verspreidt het hooi op verschillende plekken onder het afdak. Zo kunnen de pony’s alle drie rustig eten. Funny duwt met haar neus tegen Eva’s hand.

‘Wil je een knuffel?’ Ze kriebelt Funny bij haar oren. Opeens schiet die enge droom haar weer te binnen. Het nare gevoel zit meteen weer in haar buik. Ze klopt Funny op haar hals. Haar vacht glanst, Funny is kerngezond. De enge droom was onzin.

Eva gaat snel de mest uit de wei scheppen. Als ze bezig is, stoppen haar nare gedachtes vanzelf. Ze duwt de kruiwagen naar de mestplek. Daarna harkt ze de mest in de mestschep. Eva rijdt met de volle kruiwagen naar de mestvaalt. De pony’s staan nog te eten, behalve Funny. Haar pony staat bij het hek. Heeft Funny geen trek? Is er toch iets met Funny? Wat zei Margreet ook alweer... Ze moet niet aan dingen denken die ze niet wil denken.

‘Goedemorgen lieverd,’ groet mama als Eva de keuken in loopt. ‘Ik heb net thee voor je ingeschonken, ik zag je al aankomen. Gaat het goed met de pony’s?’ Mama zet de kop voor Eva op de keukentafel. Ze kijkt Eva aan. ‘Hoe gaat het met jou? Je ziet zo bleek.’ Intussen komen Carolien, Pieter en papa binnen.

Eva trekt haar schouders op. ‘Met de pony’s gaat het goed en met mij ook hoor.’ Ze heeft geen zin om over haar nare droom te vertellen. En zeker niet met iedereen erbij, dan krijgt ze vier keer goedbedoelde adviezen.

Caroliens mobiel gaat. Ze kijkt op het scherm. ‘Het is juf Roos, ze zal niet zomaar bellen. Mag ik even?’ Mama knikt dat het oké is.

‘Dat is goed, ik ben er om half tien.’ Carolien klikt haar mobiel uit. ‘Juf Roos vraagt of ik haar met de ponyles kan helpen. Als ze lang staat, krijgt ze weer pijn in haar been.’

‘Goed dat ze je belt,’ zegt mama. ‘Die operatie is nog kortgeleden. Ze kan haar been beter niet overbelasten.’

‘Krijg ik ponyles van mijn zus,’ concludeert Pieter. ‘Verdient het ook?’

Carolien kijkt hem verontwaardigd aan. ‘Ik help juf Roos niet voor geld.’

‘Sara en Tara komen ook lessen,’ weet Eva. ‘De tweeling stelt wel

eisen. Ze willen met Jip en Janneke, hun pony's, kampioen worden. Dat weet je toch!

Carolien geeft Eva een knipoog. 'Het zal me wel lukken.'

'Vandaag ga ik weer achter het hooi aan,' zegt papa. Hij bladert in het weekblad. 'Woekerprijzen,' moppert hij.

Eva kijkt geschrokken op. Is dit het moment om te zeggen dat ze wel begrijpt dat Funny weg moet? Ze doet haar mond open en weer dicht. Ze zegt niets, er zit een soort brok in haar keel.

Mama buigt zich over papa's schouder. Ze wijst op een foto. 'Volgende week is het oogstfeest van ons dorp alweer,' zegt ze. 'Met de optocht van versierde wagens, braderie en de pompoenwedstrijd.'

'Robin en zijn vrienden doen mee aan de optocht,' weet Carolien. 'Ze zijn de wagen al aan het versieren, meer mag ik niet zeggen. Hun thema blijft zoals elk jaar tot de laatste minuut geheim.'

Pieter stoot haar aan. 'Mag ik helpen, ik ben al meer dan elf, please?'

Mama schudt haar hoofd. 'Die jongens zijn veel ouder dan jij bent,' zegt ze.

'Vraag het zelf aan Robin,' antwoordt Carolien.

Papa slaat de pagina om. 'Hier staat een advertentie. Hooi inclusief opslag. Dat klinkt goed. Ik ga er zo even heen want ik wil zeker weten dat het een verse partij hooi is.'

'Neem je zelf een hap om te proeven,' grapt Pieter.

'Dat ruik je toch,' zegt Carolien. 'Oud hooi stinkt.'